

אוניברסיטת חיפה

הפקולטה למדעי הרווחה והפקולטה לחינוך

ביה"ס לטיפול באמצעות אומנויות

סמינריון פגיעה מינית

פרופסור רחל לב

סמינריון בקורס פגיעה מינית

מגישה שמרית ברש
אוגוסט 2009

הסמינריון מוקדש לזכרו של החייל סמל ראשון ליפשיץ אורן ז"ל

אורן נפל במלחמת לבנון השנייה ביום י"ד באב תשס"ו (8.8.2006) בעת פעילות בתוך העיר בינת ג'בל. בן מילי ועופר נולד ביום י"ט בשבט תשמ"ה (10.12.1985) בקיבוץ גזית. אח לרן, קרן ואלמוג. למד בבית הספר היסודי "ניצני תבור" במקום בו נולד, המקום אותו אהב יותר מכל, הקיבוץ שלו, גזית. את לימודי התיכון עשה בבית הספר האזורי "עמקים תבור" שבקיבוץ מזרע. הלימודים לא היו קלים עבורו אך אורן נלחם, נאבק בכל מאודו, באנרגיות אדירות, וכך גם הצליח.

שנים אלה הסתיימו ואורן נושא אחריו שובל ארוך של חברים ואוהבים, בקיבוץ עבד אורן בענף הפלחה. הוא אהב את העבודה והרגיש קשר עמוק למקום עבודתו, אורן כמו אורן התמסר עד הסוף, עבד שעות על גבי שעות, ללא חשבון ובמסירות אין קץ.

ביום 27.11.2003 התגייס אורן לפלחה"ן "צנחנים" מתחילת הדרך אותר לפיקוד בשל היותו בעל ערכים, יכולת מנהיגות, אחראיות, מוטיבציה ואחוות לוחמים. אורן סיים מסלול ארוך וקשה ולאורך כל הדרך היה מהאנשים שהובילו ודחפו את הצוות קדימה. הוא הצטיין בכל תחום אפשרי ניווט, חבלה ועוד. תמיד שאף לשלמות ומצוינות והיה חבר מסור ונאמן בשעת צרה בכל מצב ובכל מקום תמיד ליווה אותו חיוכו הרחב והטוב.

בעת הפעילות בתוך בינת ג'בל, נפצע סמל ראשון מורן כהן חייל מהפלסר", במשך שעות רבות התנהל קרב קשה ואי אפשר היה לחלצו. על הצוות בפיקודו של אורן הוטל להשתלט על בית כדי להוות כוח תצפית, חיפוי ועתודה לחילוץ של מורן הפצוע, שמאוחר יותר נפטר מפצעיו. אורן הוביל את הצוות, לאחר שכוח החה"ן השתלט על הבית הספיק אורן לחלק את הצוות לעמדות. כשעמד בפתחו של אחד של אחד החדרים נפתחה אש תופת על הבית. אורן נפגע מכדור בודד בחזהו, הוא הספיק לומר "חטפתי" ונהרג במקום, בהמשך הסתבר שנפל מאש כוחותינו.

אורן חולץ ללא רוח חיים בעוד הלחימה נמשכת, בזכות גבורתם ומסירותם של צוותו צוות הטנק מהחטיבה 118 ומסוק חיל האוויר שהשתתפו בלחימה. בן עשרים ואחת ושישה חודשים היה בנופלו. הוא הובא למנוחות עולמים בחלקה הצבאית בבית העלמין שבקיבוץ גזית. הותיר הורים, שני אחים ואחות הסב מיגל והסבתא בטי, בני משפחה רבים שחלקם בארגונינו וחברים אין ספו, נותרו כואבים ומבכים את לכתו.